



Plou sobre banyat II

Parlar amb les persones afectades per la **implantació de l'operatiu UXXI** era una prioritat per a la nostra secció sindical. I, encara que la normativa laboral restringeix moltíssim l'acció sindical en les decisions que afecten temes d'organització, també és cert que les conseqüències d'aquestes decisions condicionen, i molt, el dia a dia del nostre personal. Entenem que, malgrat aquesta restricció interessada, el treball sindical consisteix a defensar i vetlar per la dignificació i millora de l'ambient laboral (incloent-hi eliminar tots els possibles riscos per a la seua salut). Més encara quan, després de les diferents rondes de visites per les secretaries dels centres i el Servei d'Estudiants, hem constatat l'envergadura de l'impacte que ha suposat una implementació mal planificada i excessivament precipitada d'aquesta operativa. Sobre aquesta nova aplicació poques respostes tenim per a la infinitat de preguntes formulades pel nostre personal. Sí que confirmem que la informació que s'hauria d'haver comunicat sobre aquest important i contundent canvi ha sigut escassa i poc clara. Afirmació que destaquem donats els nombrosos escrits o consultes remeses, tant des de determinades direccions de personal com des d'alguns deganats, sobre les importants incidències o errors que s'anaven detectant. Errors i incidències que afectaven negativament el treball del PTGAS, així com el professorat que començava a bregar amb la nova eina informàtica. I, tot això, tenint en compte els pocs recursos amb què comptem com a sindicat minoritari, que condicionen la nostra actuació, i haver demanat les disculpes oportunes en molts centres per no haver intervingut abans.

Aquesta ingent quantitat de preguntes no haurien de quedar sense respostes; ocultades als llimbs de la immediatesa i l'atenció urgent obligada a les incidències provocades durant tots aquests últims mesos. Era necessària tanta urgència per a implantar de colp aquest nou operatiu? Estaven a punt de col·lapsar, com s'ha suggerit, les aplicacions anteriors, o teníem evidents deficiències estructurals per a atendre-les des del nostre Servei d'Informàtica? A ningú se li va ocórrer plantejar una altra estratègia, uns anys arrere, que possibilitara que algunes universitats públiques valencianes tinguérem un sistema informàtic compartit i desenvolupat, amb la participació pressupostària de la mateixa Generalitat? Havíem d'externalitzar aquests processos a empreses privades en comptes de controlar-los des d'instàncies i serveis universitaris públics? Quant ens han costat i ens costaran aquestes decisions polítiques, ja que dependrem d'aquesta empresa adjudicatària en tot el referent a noves eines, millores i ampliacions futures vinculades a àrees administratives i acadèmiques fonamentals per a continuar donant un servei públic de qualitat?

Però les qüestions que ens van formular no són només sobre les decisions que es van prendre i com es van prendre. Continua havent-hi la sensació de restar importància al que ha passat. I, de nou, tornen a sorgir més interrogants. Més de quatre mil correus (tiquetings) d'incidències, dubtes i errors (segons sembla) durant poc més de mes i mig no són dades prou contundents per a fer alguna reflexió crítica? Argumentar en veu alta que després d'any i mig d'interactuació entre els nostres responsables en aquesta decisió i el personal tècnic de l'empresa UXXI, tots dos parlen, per fi, el mateix idioma i, per tant, són capaços d'entendre's, no és la constatació de les dificultats i ansietats que continua passant gran part dels nostres companys i companyes afectades per aquest canvi en tots els escalafons de gestió?

Sense possibilitat de tornada enrere en les decisions preses, encara som a temps per a gestionar aquest futur immediat que ens espera. I, en aquest aspecte, seguim sense tenir clar com s'aniran reduint tantes incerteses creades, més enllà de la ràpida intervenció (ves per on) en l'elaboració d'un manual de treball, i potenciar els canvis de l'entorn informàtic, per a facilitar al professorat la gestió d'actes i qualificacions de l'estudiantat. Esperem que des de les competències delegades per la rectora al nostre company Jesús V. Albert (i tot el seu equip) es tinga la mateixa sensibilitat per a procedir amb la resta de companys i companyes del PTGAS que es "barallen" amb la nova aplicació informàtica. Més encara quan, en breu, caldrà transmetre i facilitar l'aprenentatge al nou personal que haurà de continuar interactuant amb aquest nou sistema després dels processos de trasllats i preses de possessió de llocs de treball PTGAS que es formalitzaran a partir de l'1 de maig pròxim.

Encara que és un fet que UXXI ha vingut per a quedar-se anys, i sent tan assertius i comprensius com vulguem, queda molt per millorar.

La nostra plantilla no mereix un altre sobreesforç més.

És qüestió d'assumir responsabilitats per part dels qui les han d'assumir.

CGT-UV





Llueve sobre mojado II

Hablar con las personas afectadas por **la implantación del operativo UXXI** era una prioridad para nuestra sección sindical. Y, aunque la normativa laboral restringe muchísimo la acción sindical en las decisiones que afectan a temas de organización, también es cierto que las consecuencias de esas decisiones condicionan, y mucho, el día a día de nuestro personal. Entendemos que, a pesar de esta restricción interesada, el trabajo sindical consiste en defender y velar por la dignificación y mejora del ambiente laboral (incluyendo eliminar todos los posibles riesgos para su salud). Más aún cuando, tras las distintas rondas de visitas por las secretarías de los centros y el Servei d'Estudiants, hemos constatado la envergadura del impacto que ha supuesto una implementación mal planificada y excesivamente precipitada de dicho operativo. Sobre esta nueva aplicación pocas respuestas tenemos para el sinfín de preguntas formuladas por nuestro personal. Sí confirmamos que la información que se tendría que haber comunicado sobre este importante y contundente cambio ha sido escasa y poco clara. Afirmación que destacamos dado los numerosos escritos o consultas remitidas, tanto desde determinadas jefaturas de personal como desde algunos decanatos, sobre las importantes incidencias o errores que se iban detectando. Errores e incidencias que afectaban negativamente el trabajo del PTGAS, así como al profesorado que empezaba a lidiar con la nueva herramienta informática. Y, todo ello, teniendo en cuenta los pocos recursos con los que contamos como sindicato minoritario, que condicionan nuestra actuación, y pidiendo las disculpas oportunas en muchos centros por no haber intervenido antes.

Esa ingente cantidad de preguntas no tendrían que quedar sin respuestas; ocultas en el limbo de la inmediatez y la obligada atención urgente a las incidencias provocadas durante todos estos últimos meses. ¿Era necesaria tanta premura para implantar de golpe este nuevo operativo? ¿Iban a colapsar, como se ha sugerido, las anteriores aplicaciones, o teníamos evidentes deficiencias estructurales para atenderlas desde nuestro Servicio de Informática? ¿A nadie se le ocurrió plantear otra estrategia, unos años atrás, que posibilitará que algunas universidades públicas valencianas tuviéramos un sistema informático compartido y desarrollado, con la participación presupuestaria de la propia Generalitat? ¿Teníamos que externalizar estos procesos a empresas privadas en vez de controlarlos desde instancias y servicios universitarios públicos? ¿Cuánto nos ha costado y nos costará estas decisiones políticas, puesto que vamos a depender de esta empresa adjudicataria en todo lo referente a nuevas herramientas, mejoras y ampliaciones futuras vinculadas a áreas administrativas y académicas fundamentales para seguir dando un servicio público de calidad?

Pero las cuestiones que nos formularon no son solo sobre las decisiones que se tomaron y como se tomaron. Sigue existiendo la sensación de restar importancia a lo sucedido. Y, de nuevo, vuelven a surgir nuevos interrogantes. ¿Más de cuatro mil correos (tiquetings) de incidencias, dudas y errores (según parece) durante poco más de mes y medio no son datos lo suficientemente contundentes para hacer alguna reflexión crítica? ¿Argumentar en voz alta que tras año y medio de interacción entre nuestros responsables en esta decisión y el personal técnico de la empresa UXXI, ambos hablan, por fin, el mismo idioma y, por tanto, son capaces de entenderse, no es la constatación de las dificultades y ansiedades que sigue pasando gran parte de nuestros compañeros y compañeras afectadas por este cambio en todos los escalafones de gestión?

Sin posibilidad de vuelta atrás en las decisiones tomadas, aún estamos a tiempo para gestionar este futuro inmediato que nos espera. Y, en este aspecto, seguimos sin tener claro cómo se va a ir reduciendo tantas incertidumbres creadas, más allá de la rápida intervención, vaya por donde, en la elaboración de un manual de trabajo, y potenciar los cambios del entorno informático, para facilitar al profesorado la gestión de actas y calificaciones del estudiantado. Esperamos que desde las competencias delegadas por la rectora a nuestro compañero Jesús V. Albert (y todo su equipo) se tenga la misma sensibilidad para proceder con el resto de compañeros y compañeras del PTGAS que se “pelean” con la nueva aplicación informática. Más aún cuando, en breve, habrá que transmitir y facilitar el aprendizaje al nuevo personal que va a tener que seguir interactuando con este nuevo aplicativo tras los procesos de traslados y tomas de posesión de puestos de trabajo PTGAS que se formalizarán a partir del 1 de mayo próximo.

Aunque es un hecho que UXXI ha venido para quedarse años, y siendo todo lo asertivos y comprensivos que queramos, queda mucho por mejorar.

Nuestra plantilla no merece otro sobreesfuerzo más.

Es cuestión de asumir responsabilidades por parte de quienes las tienen que asumir.

CGT-UV

